

DDS 690

1. Den yp - per - lig - ste vej for bru - den, som vil ej i ver - den gå i bli - de, men
 2. Thi om du kun - ne end som højt op - lys - te mænd, ja, som en en - gel ta - le, er
 3. Og hav - de du for - stand så dyb som ha - vets vand, ja, tro, som kun - ne fæl - de de
 4. Den san - de kær - lig - hed af in - gen vre - de ved, vil ger - ne rin - ge væ - re, kan
 5. U - som - me - lig - heds sti går kær - lig - hed for - bi, den sø - ger ej sit e - get, for -
 6. Den hå - ber al - le ting, den tå - ler al - le sting, den tror, når al - le tru - er, den

Je - su fod - spor fin - de, er stjer - ne - lys at pran - ge i kær - lig - he - dens gan - ge.
 kær - lig - hed i dva - le, da er din tro ej an - det end bob - ler - ne på van - det.
 al - ler - stør - ste fjel - de, det dog for in - tet skat - tes, hvor kær - lig - he - den fat - tes.
 dog de sva - ge bæ - re, er nid - kær, stærk og væl - dig, dog tå - lig og lem - fæl - dig.
 bit - res ej, hvor me - get man den end slår og pla - ger, den ef - ter fred kun ja - ger.
 sluk - ker al - le lu - er, den kan sit scep - ter bæ - re, dog hver mands sko - visk væ - re.

7. Den sande kærlighed
 af ingen ende ved;
 når tro og håb er omme,
 og vi til Himlen komme,
 skal kærligheden brænde
 først ret og uden ende.

8. O Jesus! lad mig så
 din kærlighed forstå,
 at hvad jeg foretager,
 af kærligheden smager,
 at alt mit liv må være
 din kærlighed til ære!